29 grudnia (Piąty dzień Oktawy Bożego Narodzenia)

Tekst Ewangelii (*?k* 2,22-35): Gdy potem upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Je do Jerozolimy, aby Je przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu. Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego.

A żył w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. Był to człowiek prawy i pobożny, wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzy śmierci, aż zobaczy Mesjasza Pańskiego. Za natchnieniem więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy Rodzice wnosili Dzieciątko Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: «Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela».

A Jego ojciec i Matka dziwili się temu, co o Nim mówiono. Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu».

«Teraz, o W?adco, pozwól odej?? s?udze Twemu w pokoju (…); bo moje oczy ujrza?y Twoje zbawienie»

Chanoine Dr. Daniel MEYNEN
(Saint Aubain, Namur, Belgia)

Dzisiaj, 29 grudnia, czcimy świętego Króla Dawida. Ale Kościół chce uczcić całą rodzinę Dawida, a przede wszystkim największego z nich wszystkich: Jezusa, Syna Bożego, Syna Dawida! Dzisiaj, w tym wiecznym "dziś" Syna Bożego, Stare Przymierze z czasów Króla Dawida realizuje się w całej swojej pełni. Bo jak mówi nam dzisiejsza Ewangelia, Dzieciątko Jezus jest przedstawione w Świątyni przez swoich rodziców, aby wypełnić stare Prawo: «Gdy potem upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Je do Jerozolimy, aby Je przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierworodne

dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu.» (Łk 2,22-23).

Dzisiaj stara przepowiednia wygasa, aby ustąpić nowej: Ten, którego Król Dawid zapowiedział, intonując swoje mesjanistyczne psalmy, w końcu wszedł do Świątyni Boga! Dziś jest wielki dzień, w którym ten, którego św. Łukasz nazywa Symeonem, wkrótce opuści tę krainę ciemności, by zrealizować wizję wiecznego Światła: «Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzały Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów» (Łk 2,29-32).

Także my, którzy jesteśmy Sanktuarium Boga, w którym mieszka Jego duch (1Kor 3,16), musimy być gotowi na przyjęcie Jezusa w naszym sercu. Jeśli mamy dziś łaskę przyjęcia komunii, prośmy Maryję, Matkę Bożą, aby wstawiała się za nami u swojego Syna: aby umarł stary człowiek i nowy człowiek (Kol 3,10) narodził się w nas, abyśmy przemienili się w nowych proroków, którzy ogłoszą całemu światu obecność Boga, po trzykroć świętego: Ojca, Syna i Ducha Świętego!

Jak Symeon, bądźmy prorokami poprzez śmierć “starego człowieka”! Tak jak powiedział papież Jan Paweł II, «pełnia Ducha Bożego przychodzi przede wszystkim (…) poprzez wewnętrzną gotowość, która pochodzi z wiary. To stąd staruszek Symeon, ‘człowiek prawy i pobożny’, poczuł to natchnienie w momencie przedstawienia Jezusa w Świątyni».

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Umarłbyś na zawsze, gdyby On nie narodził się na czas. Celebrujmy z radością nadejście naszego zbawienia i odkupienia.» (Święty Augustyn)

- «Symeon rozpoznaje w Dziecku Zbawiciela, ale też dzięki Duchowi Świętemu, przeczuwa, że z Nim będzie związany cel ludzkości… “Dotknąwszy” zbawienia poczuł tak wielki entuzjazm, że dla niego żyć i umrzeć jest tym samym» (Benedykt XVI)

- «Ofiarowanie Jezusa w świątyni pokazuje Go jako Pierworodnego, należącego do Pana. Wraz z Symeonem i Anną (…) Jezus zostaje uznany za tak bardzo oczekiwanego Mesjasza, "światło narodów" i "chwałę Izraela", a także za "znak sprzeciwu". Miecz boleści przepowiedziany Maryi zapowiada inną ofiarę, doskonałą i jedyną - ofiarę Krzyża, która przyniesie zbawienie, jakie Bóg "przygotował wobec wszystkich narodów".» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 529)